

Mevsimler Gibisin

Sagopa Kajmer

Sen ne biçim bir mevsimsin? Isınmam imkânsız!
Donmamak neyime? Titrememek çok zor!
Rüzgârların buzdan serin, tadı eksik meyvenin
Ne senle aşka dalmak kolay, ne senle hayallere
Kursağımda düşümlenir laflar sana içimi açmak istedikçe
Sen ne kadar anlarsın ben anlatmak istesem de?
Tedirginlik var üzerime yakalar kaçmaya yeltendikçe
Tenim giderek aşınır mendillerim eskidikçe
Günlerden zindanlar biriktirdim, hatırladıkça seni içlerinde hapis yatıyorum
Hepsinin içi ayrı zulüm
İşte böyle geldik buraya dek. Sen bir gamsız, bense deli bir gözüpek
Tam yağılmak üzereyken bekledim ya senden destek
Şimdi düştüm ve kafamı vurdum düzgünce düşünemiyorum pek
Bütün bunlara ek, benim aşkım saf ve sek
Sade ben varım ve sen de sade benle bir tek
Ya sende hep ben miyim tek? Keşke bir tek ben olsaydım sende tek
Ama biliyorum uzaklaşıyor kalbindeki benden zerrelere tek tek
Sensin benim en zor savaşlarımda çelik yelek
Bu güçsüzlülüğe güç yetirmek inan beni aşan bir şey
Yaptıklarını bilip hâlâ senden caymamak garip bir şey
Bana dokunma, yanımı senle doldurma
İsteksizce bir teklikle kalmalıyım yalnızca

Mevsimler gibisin, değişirsin
Ya beni üşütürsün, ya yakarsın
Kendimden her gün parça koparıyorum
Ama sen bunu ner'den bileceksin yavrum?!

Mevsimler gibisin, değişirsin
Ya beni üşütürsün, ya yakarsın
Kendimden her gün parça koparıyorum
Ama sen bunu ner'den bileceksin yavrum?!

Ucunu tutamadığım bir ilmek gibi çözülüyor buzum
Eridikçe içime batıyorum yüzme bilmiyorum
Yarım içime su septi su çok soğuk üşüyorum
Ben kolundan ayrı kalmış bir elim hareket etmiyorum
Sevdam çık kurtsun, nereye saklandıysan toz bulutsun
Defalarca çaldı kapını kalbim ortalarda yoksun
Hayallerim suya düştü, hayallerimi su boğdu
Hayallerim su oldu ya kızıp dururum kendime
Artık yıllarca kendimden alamam hıncımı (hayır)
Mahalle kadınlarını çağırıp yoldururum saçımı
Burkulmuş yüreğimden sızar ılık ılık gözyaşım
Ne kadar aynı kalsam da yüzüm farklı aynalarda
Beni affet üzüntüm bunca yıldır seni ona üzdürdüm
Omuzuma yaslan, Esen seni çok seviyor, seviyor, seviyor
Çok üzgünüm ama beni daha fazla kırmana izin veremem
Duygularımı tekmeleyişini daha çok izleyemem
Ne hep yaz şu sevdamız, ne de hiç durmadan kış
Söylediğim her şeyi unut, beni unutma hiç
Ah karanfilim, ne burnumdan gider, ne de ellerimden çıkar kokun
Ah, işitmek istiyorsan eğer gel şu elime bir dokun
Beni bir silersin, bir yazarsın, bir öldürür bin kaçarsın

Mevsimler gibisin, değişirsin
Ya beni üşütürsün, ya yakarsın

Kendimden her gün parça koparıyorum
Ama sen bunu ner'den bileceksin yavrum?!

Mevsimler gibisin, değişirsin
Ya beni üşütürsün, ya yakarsın
Kendimden her gün parça koparıyorum
Ama sen bunu ner'den bileceksin yavrum?!